

ביהיל' הוה עומדת וαιנה עומדת. יירדת ומפתחה, עולה ומשטינה, כמו שגאמר (שם) בבייתה לא ישכנו רגליה. פעם בחוץ פעם ברחבות - פשעולה למעלה. ואצל כל פנה חארב -

פשגוטלה את הנשמה.

מה כתוב? והחזקה בו ונשקה לו. אלין אוון נשיקין, לסתא, ולאטעאה בני נשא אבתהה. בגין דהבא, איהו אתר דכל אינון נשיקין ביישין, ומכל זוננים נויכראין, דאיינון מתיקין לפום שעטה. ווי לספיהו. שם ח

אויל ליטופם! כמו שכתוב (שם ח)

וחלק משמן חפה.

ובחוב, ואחריתה מרה(Cl)ענה. מה זה מרה(Cl)ענה? אלא כשהאדם מתפתח אחריה בעולם הוה ומגיע זמנו להסתלק מהעולם הוה, היא עומדת על האדם ומתלבשת לפניו בגימלה של גור, ושל אש וחרב שנונה בירה, ושלוש טפות ביה.

ובפרשזה, ובה טפה אחת מאוון טפות שהיא מרה, ובשעה שפטילה אותה לפיו של אדם, היא נכסת למעיו, ואז הנשמה מתבלבלה, ואוותה טפה משוטטה והולכת בתוך הגור, ועוקרת את הנשמה ממוקמה, ולא משארה לנשמה מקום לשבת, והיא מרה(Cl)ענה, ותוועם אותה מתייקות שטעמו בה בעולם הוה פשגומשכו אחריה. אחר כך זורקת טפה אחרית, והנשמה יוצאת ומית האדם. ואחר כך זורקת טפה אחרית, ופינוי מורייקות, ומסרחת. משום שהנשמה קדושה, וכששולט עליה היא קאץ לאחר הוה, עוקרת מלפנינו, ולא מתישבים ביהם. משום כך, כמו שנדבק באוון נשיקות רעות בעולם הוה, אף כז

ביהאי היכלא קיימה ולא קיימת. נחטא ומפתח, סלקא ואסטיאת. כמה דעת אמר (משל') בבייתה לא ישכנו רגליה. פעם בחוץ פעם ברחבות, כד סלקא לעילא. (משל') ואצל כל פנה תארוב. כד נטיל נשמתא.

מה כתיב, (משל') והחזקה בו ונשקה לו. אלין אינון נשיקין, לסתא, ולאטעאה בני נשא אבתהה. בגין דהבא, איהו אתר דכל אינון נשיקין ביישין, ומכל זוננים נויכראין, דאיינון מתיקין לפום שעטה. ווי לספיהו. קמה דכתיב (משל') ויחלק משמן חפה.

ובחוב ואחריתה מרה(Cl)ענה. מיי מרה(Cl)ענה. אלא, כד בר נש אתפה אבתהה בהאי עולם, ומطا זמניה לאסתלקא מהאי עולם, איהי קיימה עלייה דבר נש, ואתגאלימת קמיה בגימלה דגופא דאשא ומרבא שננא ביה, ותלת טיפין בה.

יאוקמה, ובה טפה חדא, מאינון טיפין דאייה מרייא, ובשעתה דעתיל לה לפומיה דבר נש, על במעוי. וכדין נשמתא אtblבלא, וההייא טיפה שטיא ואזלת גנו גופה, ואעקרת לה לנשمتא מאтраה, ולא שביק לה לנשمتא אתר למייב, ואיהי מרה(Cl)ענה, ואטעים לה בר נש במרירו, חלף ההוא מתיקא, דעתומו בה בהאי עולם, כד אתmeshco בתורה, לבתר אשדי טפה אחריא, לנשمتא נפקאת, ומית בר נש. ולבתר אשדי טיפה אחריא, וירוקין אנפוי, ואבאיש. בגין דנשمتא היא קדישא, כד שלטה עליה דא טרא אחרא מסאטא, עקרה מקמיה, ולא אתישבא בחדא.

בגין ביה, כמה דאתדק באינון נשיקין ביישין בהאי עולם, אוף הבי נמי בהאי שעטה.